

جینالۆژیای مرۆفی مۆدێرن وەک بابەت

هیوێرت دریفوس / پل رابینوا
و / له فارسییهوه: ئیدریس شیخ شەرەفی
(کوردستانی ئێران)

(۱ - ۲)

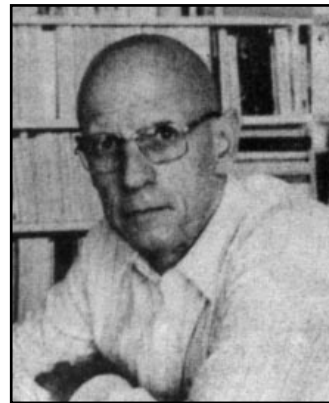
پێچەوانەی ئەمەیه. فوکو لەمەر سەرھەڵدانی زانستی عەینی کۆمەڵگا، کە دیاردە کۆمەڵایەتییهکان وەکو شت دەژمێریت و ھەر وھا سەبارەت بە «جامیدییه تی قسەنەکەری» مرۆفی مۆدێرن دەدوێ و دەریدەخات کە ئەم دوو گۆرانکارییه میکانیزی شتوازه میژوووییە تایبەتییهکانی دەسلەتەن.

فوکو لە دیسیپلین و سزادا لەسەر ئەو پروایەیه، دەبێ حەبس و زیندان تەنیا وەکو کۆمەڵە ئامراز و دەزگایەکی سەرکوت و بەرچاوی نەگربن، بەلکۆ دەبێت وەکو فرمان و ئەرکێکی کۆمەڵایەتی ئالۆز حسییی بۆ بکەین. نابێ سزا تەنیا وەکو کارێکی تەواو دادوێرانی یان رەنگدانەوی بونیادە کۆمەڵایەتییهکان و یان وەکو نیشانەیهکی رۆحی سەردەم لە قەڵەمی بدەین. تیروانیی فوکو بۆ زیندان، سەرلەنوێ ناسینی شتوازی دروست بوونی تەکنیکی دەسلەتێکی تایبەتی لەخۆ دەگریت. سزا، ھەم سیاسییە و ھەم حقوقی. وردبوونەوه لەم خالە گرنگیی خۆی ھەیه.

ھەرچەندە ناوێشانی لاوەکی (دووھەمی) دیسیپلین و سزا، لە دایک بوونی زیندانی مۆدێرنە، بەلام لە راستیدا بابەتی لیکۆلینەوهکە زیندان نییە، بەلکۆ تەکنەلۆژیای دیسیپلینییه. فوکو لە وەلامی رەخنە میژووونوسە فەرەنسییەکاندا زۆر راشکاوانە دەلێت:

«لەدایک بوونی زیندان» دا بابەتی سەرەکیی باسەکە چییە؟ کۆمەڵگای فەرەنسا لە قۆناغێکی تایبەتدا؟ نە.

فوکو لە (دیسیپلین و سزا) لە ریتگە ی روونکردنەوی دوو لایەنە نیوان تەکنەلۆژیای دیسیپلینی و زانستی کۆمەڵایەتی نۆرمال، جینالۆژیای مرۆفی مۆدێرن وەکو جەستەیهکی لارەمل و بێدەنگ و قسەنەکەر دەخاتە روو. ھەر وەک بۆ خۆی دەلێ: «ئەم کتیبە میژوووی لیکبەستراوی (دوو بابەتی) مرۆفی مۆدێرن و دەسلەتەتی داوێر نوێیە؛ جینالۆژیای کۆمەڵایەتی زانستی - حقوقی بوونەوریتکە کە دەسلەتەتی دیسیپلینی لە ھەناویدا بنەما، ئاراستە و ریتساکانی خۆی ھەلدەھێنجیت و لە ریتگە ئەو وە شۆینەوارەکانی خۆی بلاوێدەکاتەو و خەسلەتی بێ ھاوتاو نامۆی زیادەرۆی خۆی حەشار دەدات» (دیسیپلین و سزا ل ۲۳). بێگومان کتیبە دیسیپلین و سزا سروودیکی ستایشکەرانی نییە بۆ پیشکەوتن و پیشقەچوون، بەلکۆ گوزارشتیکی غەمگین و حەسرەتاوییه لە مەرگەشە ی تەکنەلۆژیای دیسیپلینی لە ھەناوی تۆرێکی میژوووی پانویەرینی بایۆ - دەسلەتەتی. لە روانگە فوکو-و مرۆفی مۆدێرن و مەفھوومی کۆمەڵگا (بەو مانایە ی لە زانستی کۆمەڵایەتی ھەیتەتی) لە گەڵ یەکتەر سەریان ھەلدا، بەلام ئەو حیکایەت و گێرانیەوی فوکو بەکاری دینیت ھەمان ئەو گێرانیەو و ریبوایەتە سەرکەوتوانە ی دۆرکھایم نییە کە تێیدا سەرھەڵدانی زانستی کۆمەڵگا دەگا بە خودموختاریی روو لە زیاد ی تاک و عەینییهتی بەرفراوانی کۆمەڵگا. داستانی فوکو

فوکو

زیندان و چاودیتی و پاسهوانی به مه بهستی نۆرمالسازی و هکو به جهسته بوونی ته کنه لۆژیای مۆدیرنی دهسه لاتی دیسیپلینی. له هه موو حاله ته کاندایا، جۆری سزادان دهربری هه لسوکه وتی کۆمه لگایه له گه ل گوناهاکاره کان و هکو «کۆمه له بابه تیکی» شایه نی دهستکاری و خو تیهه لئفور تاندن، له هه رسی حاله ته که دا به کیک له نامانجه سه ره کیبه کان، گۆرینی هاوسه نگی دهسه لاته له هه موو کۆمه لگادا، نه وه له کاتی که دا به که نامانجی لاوه کی و پیوه ندییدا پیوه (لانی که م له حاله تی دووهم و سیتیبه مدا) گۆرینی حاله گوناهاکاره. لیتره دا هیله گشتیبه کانی شیوه و نامانجه کانی هه رسی شکله که ی سزادان ده گپینه وه.

سێ شکلی سزادان ئه شه که نهجه به هۆی دهسه لاتداره کان

له شکلی به که می سزادان، واته سزادان به دهستی دهسه لاتداره کان، ئه شه که نهجه جۆری سه ره کیبه سزادان پیکدیتیت. فوکو ده پرسن: بۆچی گوناهاکاره کانیان له دارده دا و له ت له ت و پارچه پارچه یان ده کردن و رۆنی قرچ کراویان پێ داده کردن و کوت کوتیان ده کردن؟ بۆچی، له ساتی بهر له مردندا ناچار یان ده کردن له بهرده می خه لک و له شوینه گشتیبه کان، دان به تاوانه کانی خو باندا بنین؟ ئه شه که نهجه له شوینه گشتیبه کان و له بهرچاوی خه لک، په پروه و رپوره سمیتی سیاسی بوو. له سه ره نه و پروایه بوون که یاسا دهربری ئیراده و ویستی پاشایه؛ هه رکه سی یاسای پیشیل کردبا ده بوایه له بهرامبه ر تووره یی شادا وه لامده ری کاره که ی بوایه. پیشیل کردنی یاسا و هکو که له ره قی و هیرشیتی توندوتیژ بۆ سه ر خودی پاشا له قه له م دهررا. پتیوبست بوو پاشا ریک به وجۆره به رسی ئه م کاره ی دا بایه وه، یاخود به جۆریکی تر، ده بوایه شا له ریکه ی به کاره یانی هیزو قه هری له راده به دهر وه لامی دا بایه وه؛ خودی هیزو شکۆمه ندیی نه وه دهسه لاته ی که پالپشتی یاسا بوو، ده بوایه بۆ جه ماوه ری خه لک و هکو شتیکی ترسناک نمایش بکریت. له م رپوره سمه پر له توندوتیژیبه دا، تاکی گوناهاکار له نمایشیکدا که پیشانده ری دهسه لاتی پاشا بوو، ده که وته به ره هیرشی جه سته یه وه، تیی هه لده دراو کوت کوت ده کرا. به م چه شنه دهسه لات و گشتیبه تی یاسا سه ره له نوێ به رقه رار ده بووه و نه وه بێ حورمه تیبه ی (که له گوناهاکاریبه وه سه رچاوه ی گرتبوو) قه ره بوو ده کرایه وه.

ئه م دهسه لاته توند رۆیه له شکلی رپوره سمی جیبه جیکردنی بێ ره می و درنده ییدا خو ی ده نواند، به لام هه ر ئه م رپوره سمه هه ندی سنوورو چوارچێوه شی هه بوو: «ئه وه جه سته یه ی که نابوود ده کرا و خو له میتشه که ی به دم (با) دهررا، نه وه جه سته ی به هۆی دهسه لاتی بێ که وشه نی پاشا پارچه پارچه و نابوود ده کرا، بۆ خو ی نه ک هه ر راده ی ئایدیال، به لکو راده ی واقیعی سزادانیشی پیکده هینا» (پیشوو، ل ۵۰). له

گوناهاکاری له سه ده ی هه ژده و نۆزده؟ نه ء زیندانه کانی فه ره نسا له ماوه ی سالانی (۱۷۶۰ و ۱۸۴۰)؟ ته نانه ت ئه مه ش نییه، به لکو شتیکی ناسکتر (بابه تی باسه که پیک دیتی): (واته) نییه ته ئاشکرا بووه کان، جۆری موخاسه به گه ری (و) «ئه وه قه لانیبه ته ی» که له سه رده می سه قامگیری کرده ی چه بس به مانا کۆنه که ی له شکلیکی نویدا، له چاکسازی کاروباری زینداندان سه ری هه لدا. به کورتی گه ره که م پاژیکی میژوو «عه قلی سزایی بنووسم (زیندان، ل ۳۳)».

بابه تی خویندنه وه ی فوکو کرداری به نۆژه کردنی کولتووری ئیتمیه به وه شیوه یه ی که له ته کنه لۆژیایه کی تایبه تیدا گه لاله بووه.

گۆرانکاری گشتی له و ته کنه لۆژیای دهسه لاته ی که فوکو شیبه ده کاته وه له م په پروه نامه یه ی خواره و ده دا کورت ده بیته وه: «ته کنه لۆژیای دهسه لات و هکو پرنسیپی به مرۆیی کردنی سیسته می سزایی و مه عریفه ی مرۆیی (هه ر دوو کیان) له قه له م بده ن» (دیسیپلین و سزا، ل ۲۳). له م ستراتیژیبه دا جه سته نامانجی سه ره کیبه. که واته فوکو «ئه وه ته کنه لۆژیایه ی که مه یلی به ره و جه سته هه یه (شی ده کاته وه) که ده توانین تیییدا میژوو هاویه شی پیوه ندیبه کانی دهسه لات و پیوه ندیبه نۆژه ئاساکان سه ره له نوێ بخوینینه وه» (سه رچاوه ی پیشوو، ل ۲۴). بیگومان ئه م پیوه ندیبه یانه زۆر ئالۆزن. به ره مه مه یانی دوو لایه نه، پیوه ندیبه میژوو یبه کان و جینالۆژیای ئه م پیوه ندیبه یانه، بابه تی سه ره کیبه فوکو له دیسیپلین و سزا پیک دیتن.

له گه ل ئه مه شدا، فوکو بۆ وه سف کردنی تیروانیی رۆژئاوا له هه مبه ر دیسیپلین، زیندان و هکو شکلی سه ره کی بهرکار دیتیت. به کورتی ده توانین میژوو پیوه ندیبه کانی دهسه لات و پیوه ندیبه نۆژه ئاساکان به کورت کردنه وه ی سێ شیوه سزا که فوکو به کاریان دیتی، بخه ینه روو. ئه م سێ شیوازه بریتین له: ئه شه که نهجه وه کو چه مکیتی ژێردهستی دهسه لاتداره کان، دووهمیان، نمایشی راست و دروست وه کو خه وونی چاکسازبخوازه هیومانیسته کانی سه ره ده می کلاسیک، سیتیبه؛

له مردن نه نجام ددها» (پیشوو، ل ۳۳ و ۳۴). سهره لاندانی
 ئەم هونەر به کجار زور وردو ریک و پیکه راسته و خو
 پتوهندی به یاسا کانه وه هه بووه. جوړه تایبه ته کانی تاوان
 پتوهندی به پلهی تایبه تی نه شکه نجه هه بوو؛ ده بوایه دوردو
 عه زابی جهسته یی له گه ل تاوانه نه نجام دراوه که دا بگونجا با.
 سهره نجام ده توانین بلین نه شکه نجه رپوره سمیکی حقووقیش
 بوو. ده بوایه سزای قوربانیه که له سهر جهسته یی
 هه لیکولیت.

به لام له حاله تدها تنیا دهسه لاتی پاشا له قالبی سرووت
 و رپوره سمدا خوی نه دهنواند، به روا لهت حقیقه تی تومه ته که
 به هوی نه و نه شکه نجه یه ی که دانپیدانانه که ی لی ده که و ته وه،
 دهسه لمیترا. تا بهر له سه دهی هه ژده پیکه پیتان و خستنه رووی
 حقیقه ت بهم جوړه، شپوهی رپوره سمیکی پایه دارو توکمه ی
 به خووه گرتبوو. تاوانبار ههر له وکاته دا که نه شکه نجه ددرا،
 دهستی به دانپیدانان ده کرد. ههر له و کاته دا که دهسه لاتی
 یاسا له سهر جهسته یی وینه ده کرا، ناچار ده کرا حقیقه تی
 عادیلانه بوونی نه شکه نجه و هه روها حقیقه تی تومه ته کان
 په سند بکات. لووتکه ی ئەم سرووت و رپوره سمه، واته له
 داردان (ئیعدام)، له هه مان کاتدا لووتکه ی لی پتچینه وه و
 دادگایی کردنیش بوو: لیره دا حقیقه ت و دهسه لات تاوینه ی
 یه کتر ده بوون.

به کورتی، سزای نه شکه نجه دان کومه له یه کی ئالۆزی له
 دهسه لات، حقیقه ت و په یکه ره جهسته ییبه کانی له دهوری
 یه کتر کوډه کرده وه. درنده یی نه شکه نجه دان به مانای جیهه جی
 کردنی نه و دهسه لات به بوو که حقیقه تیشی ئاشکرا ده کرد.
 جیهه جی کردنی نه شکه نجه له سهر جهسته یی تاوانبار هه م
 هونه رو هه م کرده یه کی توله سندنه وانه بوو، له گه ل نه وشدا
 دهسه لات پاشا له ههر کام له م روو گانه دا، به شپوه یه کی پچر
 پچر پیاده ده کرا. شوینی پیاده کردنی نه شکه نجه واته جهسته و
 شوینگی گشتی جیهه جی کردنه که ده بوایه له گه ل هه موو
 پیشیل کردنی دهسه لاتیکدا سهر له نوی وه کو ته ماشاگه یه ک
 خوی بنوینت.

رپوره سمی دانان به حقیقه تدا که هاوړتی جیهه جی کردنی
 دهسه لات و ته واو که ری بوو، زیانیشی پیده که وت. خسله تی
 تایبه تی ته کنیک و شوینی جیهه جی کردنی، به سه رهاتی
 بوونی جوړیکی تایبه ت له بهرگری کردنی ده گتیرایه وه. له و
 دهسه لاتیه کی له قالبی نه شکه نجه دا پیاده ده کرا، بهرگری و
 دهسه لات هه رووکیان پشتیان به و ئاماده بووانه ده به ست که
 دیمه یی درندانیه ی نه شکه نجه یان سه یر ده کرد. به بی ئاماده بوونی
 کومه له خه لکیک، هه موو مانا و مه فهمومی رپوره سمی
 نه شکه نجه هه لده وه شایه وه و باتل ده بووه. بهم جوړه
 ئاماده بوونی جه ماوه ریکی بهر بلا و له رپوره سمی دهسه لاتدا
 خاوه نی دوو ره هه ند بوو. پیکه پیتانی ترس و توکاندن ئامانجی
 سه ره کی نه شکه نجه دان بوو، به لام له کاتی جیهه جی کردنی
 نه شکه نجه له شوینه گشتیبه کانداه ندی ژایه تی و

راستیدا نه وه مملانییه کی فورمالیته یی (ره سمیاتی) بوو
 له نیوان هه روو لایه نه که دا. له م مملانییه دا بیگومان پاشا
 سه ره که وت، به لام له هه مان کاتدا جهسته ی له ت له تی
 قوربانیه که له ریگی ده رختنی دهسه لاتی پاشاوه توله ی
 خوی دهسه نده وه. سه ره رای نه وهی دهسه لاتی پاشا
 گشتگیربوو، به لام هه موو جاریک که یاسا پیشیل ده کرا، ههر
 که ره تیک ژایه تی دهسه لاتیه کی کرابایه، ده بوایه دیسان
 پیاده و نوی بکرتیه وه. نه گه ر ئەم نمایشه ی دهسه لات تووشی
 ناکامی بوایه، نمایشی دهسه لات له ناستیکی پر شکو تر دا
 وه کو پتوهندی خوی دهنواند بو نه وهی دهسه لات و هه ییه تی
 پاشا سهر له نوی سه قامگیر بکاته وه.

هه ره چنده دوا یین برگیه ی نمایشی سزادان، بهم جوړه له
 شپوهی «جه ژنی بی ره حمی و درندایه تی» خوی دهنواند، به لام
 هه ندی په پره و ریسه ی ره سمی حقیقه تیش ئەم شانوو
 نمایشه یان ته واو و کامل ده کرد. گه لاله ی تومه ت و په پره و
 ریسه ی تاوتوی کردنی تومه ته کان، به شپوه یه کی ره ها مافی
 کاربه دهسته پتوهندی داره کان بوو. ئەمانه سیسته میکی
 دادوهری به کجار زور توکمه و پر له ورده کاریان جیهه جی
 ده کردو داوای هه ندی شاهیدو به لگه یان ده کرد که تاوتوی
 کردنی ورده کاریه کانی لیره دا به پتوهندی نازانین. ئەم خاله ی
 لیره دا گرنگه نه وه یه که که سه تومه تبار کراوه که به ته واوی له
 ره تی ئەم دانوسان و تاوتوی کردانه که به شپوه یه کی نه یینی
 و مه حرمانه نه نجام ددرا، دوور بوو. «لپتچینه وهی سزایی
 که به شپوه یه کی نووسراو نه یینی و له ژیر ریسه توکمه و وردا
 نه نجام ددرا بو نه وهی شاهیدو به لگه ی جیهه ی مه به سستی
 خوی به ده ست بیخ، هویه ک بوو بو گه یشتن به حقیقه ت له
 غیابی که سه تومه تبار کراوه که دا» (پیشوو، ل ۳۷). کاتی
 ده زگای یاسایی بهم جوړه خوی له هه مبه ره حقیقه تی
 تومه ته کاندایازی ده کرد، ده یئوانی ههر له م قوناغه دا
 دانوسان و تاوتوی کردنی با به ته که رابگریت، به لام یاسا،
 پیی له سه ره وهرگرتنی دانپیدانانه کان داده گرت. «دانپیدانان
 وه کو ئیشی مرۆفی گونا هکار، لپرسراو و قسه که ره،
 ته واو که ری لی پتچینه وهی نووسراو و نه یینی به رایه ی بوو»
 (پیشوو، ل ۳۸). دانپیدانان له ریگی رپوره سمی گشتی
 نه شکه نجه وه وهرده گیرا.

فوکو نه وه روون ده کاته وه که نه شکه نجه کرده وه یه کی درندانه
 و پر له توندوتیژی بی حساب و کتاب نییه، به لکو ته واو به
 پیچه وانه وه ئامانجه که ی دروست کردنی دوردو ئازاره
 به شپوه یه کی حسیب بو کراو و ریک و پیک له سه ره جهسته،
 هه ندی شپوازی بهر بلاو بو پتوان و چاودیری وردتری کرده ی
 ئازاردان هه بوو. نه شکه نجه له سه ره بنه مای هونه ری
 چه ندایه تی پیکه پیتانی دهرده دامه زراوه... نه شکه نجه ی
 مه ره گه یین، هونه ری پاراستنی ژبان له هه ناوی دوردو ئازاردا و
 ئەم کاره له ریگی له ت له ت کردنی مه رگ به سه ره «هه زاران
 مردن» داو به هوی پیک هیتانی وه حشه تناکترین عه زابی بهر

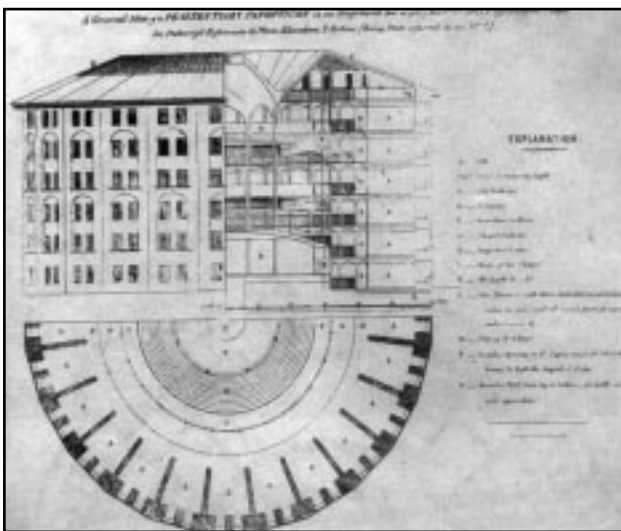
هۆگری دهسه لاته وهکو بابه تییکی گشتییی.

چاکسازی مرۆفدۆستانه

له ماوهی سه دهی ههژدهیه مدا دهسته یه ک ریفۆرمخوازی مرۆفدۆست گوتاریکی نوێیان خسته روو، که تییدا توندرویی له توندوتیژیی، نمایش کردنی دهسه لاتی پاشاو بهرز نرخاندن و ستایش کردنی رق و قینخوازی و تۆله سهندنه وهی به کۆمه ل هیرشیشان کرایه سه. ژماره یه کی زۆر له چاوه دێران هوشدارییان ده دا که له داردان له شوینه گشتییه کان به بهرچاوی خه لکه وه که متر له وهی مه به سه ده بیته هۆی ترس و تۆقاندن و زۆر زیاتر له وهی کار به ده سه تان بیریان لی ده کرده وه ده بووه هانده ری راپه رین.

ریفۆرمخوازه کان به ناوی مرۆفایه تییه وه «درنایه تیی توندرویانیه ئه شکه نجه دانیان» وهکو ناره وایی و به لایه ک که ده بی نه هی لرت و وهکو زیاده روویییه کی ئاشکرا که بو به ده سه ته ییانی دادپه روه ری و دایه شکردنی عه قلا نیتری ده سه لات، پتویسته رابگریت، مه حکووم ده کرد. له و شکایه تنامه و داواکاریانیه کی له سه رده می روودانی شو رشی فه ره نسای پیشکەش کران و له لایه ن نووسینگه ی سه روک وه زیرانه وه کورت کرابونه وه، هاتووه: «پر یار بده ن سزا کان ریک و گونجاوبن له گه ل تاوانه کان، پر یار بده ن سزای له داردان ته نیا به سه ر ئه و که سه انه دا به سه پینری که تاوانی کوشتنیان نه نجام داوه و ئه و ئه شکه نجه نه ی مرۆفایه تی تووشی زه جرو ئازار ده کات، هه لپه وه شی نرینه وه (پیشوو، ل ۷۳). له گه ل ده رکه وتنی ئه م گوتاره، ته عبیریکی تازه بو سزادان سه ره له ده دا.

ریفۆرمخوازه مرۆفدۆسته کان خوازیاری کوتایی هاتنی نمایشی درنده یی و شه ره نگیزی بوون. به بر وای ئه وان جه وه هری راسته قینه ی ئه م جوژه نمایش و رتپوره سه مه، توندوتیژییه کی توندرویانیه بوو که هه م یه خه ی پاشای ده گرت

نەخشە ی سەر انسه رینی (پان نویتیکن) به ره مه ی جیرمی بیتهام

راپه رینیش سه ریان هه لده دا. ئه گه ر له داردانی تاوانباره که نادا دیه روه رانه له قه له م درابووایه (جا چ به هۆی به لگه ی پتوه ندیدار به تۆمه ته کانی تاوانباره که یان به هۆی شیوازی له داردانه که) ئه گه ری ئه وه هه بوو جه مه وه ری خه لک تاوانباره که نازاد بکه ن و وایان له کار به ده سه ته کان ده کرد رابکه ن. تاوانبار له کاتی کرده ی دانپیداناندا به زۆری هه لیده قۆزته وه و خۆی به بی گوناح له قه له م ده داو کار به ده سه ته ده ولته تییه کانی مه حکووم ده کرد. به کورتی له م جوژه رتپوره سه مه ی نمایشی درنده یی و وه حشیگه ربیه دا، «به ره وه ام ره گه زیکی جه زن و شادی بوونی هه بوو که تییدا رتساو یاسا کان ده وه سه تان، ئوتوریتیه ی ده ولته تی گالته ی پی ده کرا و گونا هکاره کان ده بوون به قاره مان» (پیشوو، ل ۶۱). شوینی جیبه جی کردنی ده سه لات له وان ه بوو زۆر به ئاسانی بگۆرئ بو شوینی روودانی پشیوی و ئالۆزی و ته نانه ت راپه رینیش.

ئه م جوژه به رگریه له قالی «دوایی ته ی به ر له مردن» خۆی به رجه سه ته ده کات. له م جوژه قسه دوولایه ن و نادیارانه دا، تۆیه ی تاوانبار یان شکۆمه ندیی تاوانه که ره هه ندیکی جه ماسی وه ره گرت. به م حاله ش فوکو له هه ردوو حاله ته که دا ئاگادارمان ده کاته وه که ستایش کردنی تاوانباره که نه ده رپینیکی جه مه وه ری و نه «وانه یه کی ئه خلاق ی بوو له سه ره وه»، به لکو ده بی وه کو «جوژه گوژه پانیکی مملانی له سه ر تاوان، سزا و یاده وه ربیه کانی لیک بدریتته وه» (پیشوو، ل ۶۷). روون و ئاشکرایه که ئه م جوژه و تارو گوتار خویندنه وه سه یرو سه مه رانه (بو ستایش کردنی تاوانباره که) له لایه ن کار به ده سه ته ده ولته تییه کانه وه ته حه مول ده کرا ئه گینا ده یان توانی پیشی لی بگرن. ئه و دروشم و وتارانه ی که له کاتی به خاک سپاردن و له گۆر ناندان ده خوینترانه وه، پانتاییه کی بو ده سه لات و به رگری دیاری ده کرد؛ هه م دادپه روه ری و هه م پیشیل کردنی له م وتارانه دا ستایشی ده کراوبه بهرز دهنرختیرا. فوکو له سه ر ئه و بر وایه یه که ده سه لات وه کو یه کی که له هه لومه رجه سه ره کییه کانی پیاده و جیبه جی کردنی خۆی، پتویستی به به رگری هه یه. له رتگه ی سه ره له دانی خاله کانی به رگریه وه یه که ده سه لات به سه ر انسه ری پانتایی کۆمه لایه تییدا بلا وه ده بیته وه، به لام هه لبه ته به رگری، ده سه لاتیش ده شیوتنی. به رگری هه م یه کی که له فاکته ره کانی کار و کرده وه ی ده سه لات و هه م یه کی که له فاکته ره کانی پشیوی و بی نه زمیی هه میشه یی (ده سه لاته).

له م ئاسته له گشتییه تدا، فوکو ته نیا هه ندی بابه تی فیکر و روژین دینیه به ریاس. هه رچه نده به لگه خوازییه کانی بیگومان رازی بکه رن، به لام ئه و نمونه و گه واهییانه ی بو پشتیوانی له تیوژی گشتی له هه مبه ر ده سه لاته وه له میژوو وه ریان ده گرت به س نییه. سه ره رای ئه وه ی فوکو بو خۆی بانگه شه ی ئه وه ده کا که خه ریکی خسته نه رووی تیوژییه کی گشتی له م جوژه نییه وه لی خه لکانی تر به زۆری پیمان وایه ئه و تیوژییه کی ئه وتوی هه یه. به هه رحال فوکو به ئاشکرا

و هم داویننی خه لک. به پیتی به لگه خوازی ریفورمخوازه کان «لهم توندوتیژییه دا، ... زولم و سته مکاری رووبه پرووی بهرگری ده بیته وه؛ هر کامیان، نه ویترا له گه ل خویدا دینیت ... دادپه روهری سزایی ده بیج له جیاتی توله سه ندنه وه ته نیا سزابدات» (پیشوو، ل ۷۴). سهره رای نه وه زیاده رووی و په رگری له هه روو لاه، ده بیته ناسته نگ و له مپه رو ناهیلی سیسته می (سزادان) به شیوازیکی کاریگه رو کارا کاربکات.

دهسه لاتی بهرچاو، به لام تاکه که سی و نارپیکویتیکی پاشا گه و اهیده ری نه وه بوو که رپوره سمی (دهسه لات نوانده) که ی به چه شنیتیکی بهر فراوان له پیش گرتنی تاوان و جینایه ت سهرنه که وتوو و ناکام بووه. له لایه ن خه لکیشه وه له کاتی نه نجام دانی توندوتیژی و سهر پیچی کردن له یاسادا زیاده رووی و په رگری ده کرا؛ سهره رای بوونی کومه لیک ریتساو یاسای نالوز، خه لک گه لیک ریگیان بو راکردن لیتیان دهه رووییه وه. نه م بابه ته به تایه تی سهاره ت به تاوانی پیوه ندیدار به دارایی و نه خاصمه دارایی چینه بهرزه کان راست بوو. به پروای ریفورمخوازه کان زیاده رووی و ناکامی له هه موو ناسته کانی سیسته می کوندا ده بینرا. هه روویه نه وان خوازیاری شیوازیکی نوئی سزادان بوون که ناویته یه ک بیت له نهرمی و کاراییه کی زیاتر.

به لگه خوازیی تیوریی سهره کیی نه وان له سهر بنه مای تیوریی په میانی کومه لایه تی دامه زرابوو که به پیتی نه م تیورییه کومه لگا پیکهاته یه کی نه و تاکانه یه که له دهه ری یه کتر کوپونه ته وه و له ریگه ی په میانی که وه کومه لگیان پیکه پیناوه. به پیتی نه م به لگه هینانه وه یه، تاوان وه کو هیرشیتیک بوو سهر پاشا له قه لاه نه ده درا، به لکو شکاندنی په میانی که بوو که کومه لگا به گشتی تییدا ده بوو به قوریانی. که واته کومه لگا مافی نه وه ی هه بوو تاوان سزا بدات، سزادان وه کو نه رکی کومه لگا ده ژمیردرا. پیوه ری جیبه جی کردنی دادپه روه ری ئیدی نه دهسه لاتی پاشا بوو نه نه و حه قیقته ته ی له دانپیدانان وه سهرچاوه ی ده گرت، به لکو نه و «مرؤقیایه تییه» بوو که دانه رانی په میانی کومه لایه تییه هه هه موویان تییدا هاوبه ش بوون. هه رووییه ده بیج سزادان هه موو بکری و کهم بکریته وه، چونکه له هه رکام له کرده وه کانی تاوانباردا ته نیا نه و بوو خوی به شدار نییه، به لکو هه موو کومه لگا هاوبه ش و به شداره. لهم رووه وه مرؤقیایه تییه هه موو تاکیک، راده ی سزاو نامانجه که ی دیاری ده کات.

که واته لهم شیوازه نوییه ی سزاداندا، ده بیج هم تاوانی نه نجام دراو له هه مبه ر گشت کومه لگا وه، سزا بدریت و هم پیویسته تاوانبار بوو شوتینگه ی گونجاو و به سوودی خوی له کومه لگا بگه رپنریته وه.

نه م وه سفه نوییه بوو مرؤف پالپشته که ی «ته کنه لوژیای گشتی ته سه ور Representation» ی (شوناسی مرؤف) بوو. هه رووه ک پیشتر نامازمان بوو کرد، نمایش له سه رده می

کلاسیکدا هویه ک بوو که له ریگه یه وه هه موو شتیک ده ناسرا. ناکامه که ی نه وه بوو که هونه ری خو تییه له قورتانندن و ده سته مکاری نمایش و ته سه وراته کان ده یوانی ته کنیکتیکی بوو رپیکویتیکی کوردنی راست و دروست و به رده وامی ژبانی کومه لایه تی بدات به ده سه ته وه.

ریفورم خوازه کان له سهر بنه مای نه م تیورییه له هه مبه ر ته سه وراتی حقوقییه وه، هه ندی ته جویریات و مؤله تیان خسته روو. له سه ره تادا بوو نه وه ی سزادان کاریگه ر و کارا بیت ده بووایه تا نه و شوتینه ی ده کرا سهره روویانه نه بیت. سزای راست و نایدیال نه و سزایه یه که «دهه باره ی نه و تاوانه ی سزای ده دات روون و ناکرا بیج» (پیشوو، ل ۱۰۵). نه م جویره سزایه هه م ماهییه تی خودی تاوانه که و هه م نه و ده رمانه ی که بوو چاک کردنی پیاده کراوه، یه کسه ر ده خاته وه یادی بینه ران. نه م سزایه یه کراست بوو تاکی تاوانبارو بوو کومه لگا، وه کو فاکته ری پیش گریو گپه رده وه و وانه ی عیبه رت و قه ره بووی نه و زیانه ی له کومه لگا دراوه، ده رک ده کرا. ئیدی سزادان سهرچاوه که ی ئیراده ی سهره روویانه ی پاشا نییه، به لکو له گه ل نه زم و رپیکویتیکی راسته قینه ی کومه لگادا هه ماهه نگ ده بیج. له یاسا نوییه کانی سزا که له سالی (۱۷۹۱) گه لاله کرا هاتوه: «ده بیج له نیوان ماهییه تی تاوان و ماهییه تی سزادا گونجاوییه کی ورد بوونی هه بیت؛ نه و تاوانباره ی توندوتیژیی به کاره ی ناوه ده بیج توندوتیژیی جه سه تی له دژ به کار به یتریت؛ نه و که سه ی ته مه ل و ته وه زهل بووه ده بیج حوکمی کاری قورس (اعمال شاقه) ی به سه ردا بدریت؛ نه و که سه ی به چه شنیتیکی پر له شهرم جوولا وه ته وه ده بیج ریسواو ترؤبکریت» (پیشوو، ل ۱۰۵) هه رکاتی له نیوان تاوانه نه نجام دراوه که و نه و شیوازی بوو چاکسازی به کارهاتوه، پیوه ندیییه کی دیارو شه فاف دروست بیت، سزادان، کاریگه رو کارا مرؤوی ده بیت.

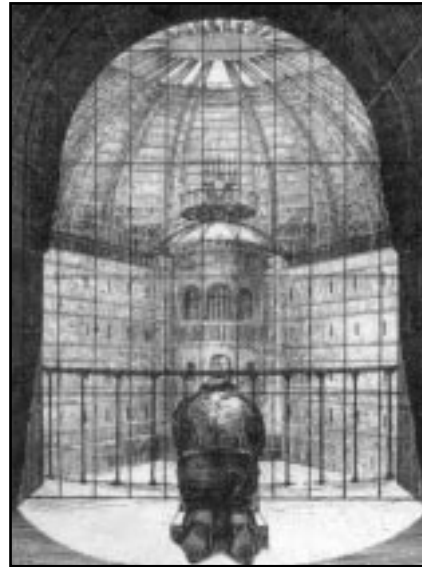
دووه به پیتی به لگه خوازیی ریفورمخوازه کان، نه م ته کنه لوژیانوییه ی نمایش، ده بیج به چه شنیتیکی نه و توو کار بکات بیته هوی که م کرده وه ی هه لی دووباره بوونه وه ی تاوانه که و وه کو فاکته ریتیکی ریگر له کومه لگا دا سه ره له بدات. سهره رای نه م، نه م ته کنه لوژیایه ده بیت له سهر خودی تاوانباره که به چه شنیتیکی کاربکا تا سه ره له نوئی سه لاجییه ت به (تاوانبار) وه کو بکه ری کرده بی حقوقی به خشیته وه و بیه ییته وه نه و کومه لگا، له پراکتیکه کردنی سزای گونجاو دا به دوای نامرزی و ده ده ست هینانی نه م نامانجه دا ده گه ران به جویری که له گه ل ره گوریشه و پالنه ری ته سه ور کراوی تاوان له تاکی تاوانباردا ریک بکه وتبایه. سزا به دوو شیوه به جویریکی کاریگه ر ئیشی ده کرد: یان هیرشی ده کرده سهر چاوگ و سه رچاوه ی ناوکی تاوان و جینایه ته که و نه نجامدانی تاوانه که ی له رووی ژماردنی نه و چیتر و ده رده ی له تاوانه که وه به ره م هاتبوون، بوو تاوانباره که نه خوازاو ناخوش ده کرد یان به شیوه یه کی نامرزی هیتریتیکی دروست ده کرد که

له بار، پیوستی به بوونی بابه تیک هه بوو که گۆرانی به سهردانه ده هات و زۆر به وردی ناسرا بو. لیبردا شاهیدی یه کیتیک له قوناغه گرنه گه کانی پیشکه وتنی زانسته کانی کۆمه لگا و نه مه عریفانه بن که دواتر مرۆفیان وه کو بابه ت سه پر ده کرد.

ریفۆرمخوازه مرۆفدۆسته کانی فهره نسا بانگه شه ی نه وه بیان ده کرد که مه عریفه ی خۆیان بیان له هه مبه ر «رۆحی مرۆقه کان به کاره ی ناوه. نه وان جه سته بیان پشتگۆی نه ده خست، به لام نامانجی سه ره کی نه وان به ده سته ی تانی سه ره که وتن بوو له پانتایی رۆحدا. که لک وه رگرتنیک ی راست و دروست له نمایشه کان ده بوایه بیه ته هۆی جیه جی بوونی هه موو نه ره که چاوه روان کراوه کان. تیوریی نمایش ویرای تیوریی په یانی کۆمه لایه تی و بیرۆکه ی کارایی و (قازانج) «بوو به جۆره نوسخه یه کی گشتیی پیاده کردنی ده سه لات به سه ر مرۆقه کاند: ده بی «زه بن» روه ته ختیک بیت بو وینه و نه خشاندن به هۆی ده سه لات وه و نیشانه ناسی «Semiology» میکانیزمه که ی بیت، پیاده کردنی ده سه لات به سه ر جه سته کان له رتگیی زالی بوون و ده سه لات به سه ر هزه کاند (نه نجام بدریت) (پیشوو، ل ۱۰۲).

شیوازی ئایدیالی سزادان له روانگی ریفۆرمخوازه مرۆفدۆسته کانه وه نه نه شه که نچدانی تاوانباره کان بوو له شوینه گشتیه کان و به به رچاوی خه لکی و نه چه بس بوو هه روه که له قوناغه کانی دواتر دا بره وی سه ند، به لکو به نه نجام گه یاندنی خزمه تگوزاری گشتی بوو. ده بوایه گوناهاکار بو دروست کردنی رتگاگان، که ناله کان و گۆره پانه گشتیه کانی ولات به کاریه ی تیریت. ده بوایه گوناهاکار بیسیریت و ویرای هه لگرتنی نیشانه ی تاوان و جینایه ته که ی هاتوچۆ بکات. کۆمه لگاش سوودی له کاری تاوانباره که و له و وانیه عیبه رته ی که فیری ده کرا، وه رده گرن.

«به م جۆره تاوانبار دوو جار حسیبی له گه لدا ده کرت، جار تیکیان به هۆی نه و کاره ی که نه نجامی ده دات و جار تیکی دیکه ش به هۆی نه و نیشانه ی که به ره مه ی دینی... تاکی مه حکووم کراو مه لبه ندی سوود و مانایه» (پیشوو، ل ۱۰۹). له روانگی ریفۆرمخوازه کانه وه، سوودی نه خلاقیی (نه م جۆره سزایه) باشتره له سووده ماددیه که ی. سزادان، بوو به جۆره وانیه که نه خلاقیی گشتی. کۆمه لگا به هۆی نمایش کردنی مه حکومه کان له سه رانه سهری ولاندا، نه م جۆره سیسته مه ی پیاده کردنی سزادانی به هیز ده کرد. هه رچه نده یاسا به شیوه یه کی باشتر کاری کردیا، رتگا چاره ی گونجاوتر سه ری هه لده دا و له م نیوه دا هه موو لایه که سوودیان پی ده گه یشت. هه رچه نده به ندیک ی عیبه رته ی باشتر پیشکه ش کرابا هه م به قازانجی گومرپا هه کان بوو و هه م سوودی به حالی نه و تاوانبارانه ده به خشی که ره نگ بوو له ئاینده دا سه ره له بده ن و هه موو کۆمه لگاش له م نیوه دا سوودی پی ده گه یشت. «نابی گشتیه تی سزا ترس و تۆقاندن دروست بکات، به لکو ده بی

ن. هارو - رومهن. نه خشی په شیمانگه (۱۸۴۰)
زیندانییه که له زیندانه که ی خۆیدا له به رامبه ر تاوه ری ناوه ندی
چاوه ریدا خه ریکی دوعا و نزایه

نه نجامدانی تاوانه که ده بووه هۆی پیشییل کردنی مه به سته کانی. به م جۆره کۆمه له نمایشیک سه ری هه لده دا که تییا نندا له هزی تاوانبار کاری چاک به سه ر کاری خراپدا زالی ده بوو. به کورتی «نه و سزایه ی که هه ندی نیشانه ی نه گۆرو دیار دروست ده کات ده بی سه ره رای نه مه «تابووری» سوود و زیان و زانستی هیزو جووله ی چه زو ئاره زوو و شه هوه ته کان سه ره له نو ی رتیک بخته وه» (پیشوو، ل ۱۰۷).

به لام بیگومان بو نه وه ی نه م جۆره سزادانه به راست و دروستی پیاده بکرت ده بوایه له سه ر بنه مای مه عریفه یه کی ورد دامه زرابا. ریفۆرمخوازه کانی سه ده ی هه ژده خه ریکی رتیکه ستنی لیستیکی ته واو بوون بو زانیاریه کان که تییدا هه ر تاوانیک له گه ل سزای گونجاو خوازراوی خۆیدا جیه گی وردو ده قیقی خۆی هه بیت. ده بوایه رتگا چاره کان له نیوه کۆمه له یاسایه کدا کۆبکرتنه وه و پیوست بوو جۆره جیاوازه کانی گوناهاکاری به شیوه یه کی وردو رتیکو پیک پۆلین بکرتن. له رووی نه م پۆلین کردنه وه به دیارده که وت، نه گه ر یه که تاوان به ده سته ی چه ندین تاوانباره وه نه نجام درابا که سه ر به گرووی کۆمه لایه تی جیاوازی بوون و یان بونیادی که سایه تیی جیاوازیان هه بوو، کاریگه ری زۆر جیاوازی له سه ر خودی نه وان داده نا. هه ر له م رووه یه وه جه خت کردنیک ی زۆر زیاتر له سه ر تاییه تمه ندیه تاکه که سییه کان له پۆلین کردنی گوناهاکاره کاند و هه کو پیوستی خۆی ده نواند «به فه ردی کردنی (تاییه تمه ندی تاوان) نامانجی کوتایی نه و یاسایانه بوو که زۆر به وردی رتیک خرابوون» (پیشوو، ل ۹۹). له هه مان کاتدا هه ر نه م به فه ردی کردنه بووه هۆی نه وه ی تاوانه کان و گوناهاکاره کان وه کو بابه تی بینیان لی بیت. پراکتیکه کردنی راست و دروستی سزادانیک ی گونجاو و

کتیبتیکی عبیرت بۆ خویندنهوه بکاتهوه» (پیشوو، ل ۱۱۱).
 لهم په وتدا، بهرگری جه ماوهری خه لکیش که پیشتر مهیلی بهرهو ستایش کردنی گوناهاکارهکان هه بوو، له ناودهچوو، چونکه نه گهر تاکی تاوانبار بۆ خۆی سه رچاوه یه کی په روهردو ږینمایي و وانهی نه خلاقى بوو بۆ هه مووان و هه موو ئه مانه له شوینه گشتییه کاندایه نمایش ده کران، لهم حالته دا گوتاری گشتی له هه مبهه کاروکردهوه کانی تاوانباردا نهو په ندو عبیره تانهی که بریار بوو فیتری خه لکی بکرین، له پرووی تیورییه وه په سه ندی ده کرد. «سه ره نجام شاعیره جه ماوهرییه کان ده چنه پال نهو که سانه وه که خویان به «مژده به خشی عه قلی نه زه لی» له قه لم ده دن؛ نه وانیش ده بن به نه خلاقه را» (پیشوو، ل ۱۱۲). به ده ست پیوه گرتیکی پیوسته وه، وانهی نه خلاقى فیتری هه موو لایه ک ده کرا. نامانجی سزادان لایه ک کاتدا چاکسازى ږوخی و به نه خلاقى کردنی کومه لگا ده بی. نه گهر بیتو نیشانه راست و دروسته کان بۆ پیکه پینانی خو و عاده تی راست له نیو خه لک به لیها تووییه کی باشه وه که لکیان لیوه ریگریت، هه موو کومه لگا ده بیته نمایشخانه ی سزا؛ چونکه «بونیا ده قورس و قایه کانی پایه دارترین نیمپراتورییه کان له سه ر تانویوی نهرمی میشکی مژد دانه زراوه» (پیشوو، ل ۱۰۳).

له کاتیکدا سزادان له شکلې دووه مدا بلاوکرده وه ی لانی زوری نیشانه کانه به چه شنیک که تا نهو شوینه ی له تانوادایه به رده وام و به رفراوان بیت. له شکلې یه که مدا ده سه لاتی پاشا به شپوه یه کی راسته وخو له سه ر جه سه تی تاوانباره که هه لده کولرا، به لام له شکلې دووه مدا ته کنیکیک بۆ که لک وه رگرتنی له راست و دروست له نیشانه و نمایشه کان له سه ر زه بن، پیاده ده کرا. معریفه و ناسین له هه مبهه تاوانه که وه له ریگه ی نه شکه نجه وه، له سه ره تادا به شپوه یه کی ته واه نه پینی له لایه ن کاربه ده سه ته ده وله تییه کانه وه به ده ست ده هات، پاشان له ریگه ی دانپیدانانی تاوانباره که وه بۆ سه رجه م خه لک بلاو ده کرایه وه. ریفورم خوازه مرؤقدوسته فه ره نسسییه کان به مه به ستی پیکه پینانی کومه له یاسایه ک که له ژیرییه وه هه موو جوړه کانی تاوانبارو سزا به شپوه یه کی عه پینی، کامل و گشتی بناسرین و ده ستنیشان بکرین، زانیارییه کی به رفراوانیان کوکرده وه. گوناهاکار له دانپیدانانه کانی خو ی و له کاتی نه شکه نجه دا تاوانه که ی راده که یاند؛ نهو وه کو بکه ر (سوژه) ی حقووقی له ریگه ی نهو نیشانه و ناماژانه ی که بهر حوکمی کومه لگا و به تویری به سه رانسهری ولاتدا بلاوی ده کردنه وه وانه ی نه خلاقى پیشکه ش ده کرد.

له جوړی یه که م سزادا، بهرگری وه کو گرژی و نالوژییه کی کومه لایه تی وپرای ستایش کردنی ده سه لات، پیوستی به نمایش کردنی درندایه تی هه بوو، له جوړی دووه مدا، خو بواردنی که لله شقانه ی تاوانبار له نه نجامی ږوله که ی به هو ی حه زو نارووه وه، نه م نمایشه نه خلاقیه ی بی هیز ده کرد. له وهش گرنه گتر نه وه یه که بهرگری کردن له بهرانبه ر

ریفورمخوازه مرؤقدوسته کاندایه هرگیزه ده رفه تی سه ره له دانی بۆ نه رده خسا، چونکه هیچ کات گه لاله زور و زوه نده کانیان به ته واه ی جیبه جی نه کرا. سه ره رای نه وه ی سه رده می شوړشی فه ره نسا شاهیدی خسته پروو و پیشکه ش کردنی گه لیک گه لاله و ته رح بوو له لایه ن ریفورمخوازه کانه وه، به لام گوړانکارییه به رچاوه کانی شوړش و قوناعی دوا ی نهو و هه روه ها ده رکه وتنی ناپلیون بوون به به ربه ست له به رده م جیبه جی کردنی نه م گه لاله. له گه ل هه موو نه مانه دا هه ندی ږه گزی پیشنیارو گه لاله ی چاکسازه مرؤقدوسته کان چووه ناو شکلې سییه می سزادان واته «ته کنه لوژیای دیسیپلینی».

ده سه به سه رکردنی په روه رده یی له پیناو نورمالسازیدا

سه ره له دانی له نا کوا ی زیندان وه کو شکلې سه ره کیی سزادان، له سه رده می کلاسیکدا به ته واه ویش بی پیشینه نه بوو تا بهر له نیوه ی سه ده ی هه ژده به شیکى زور له نا وده چاکسازیه کانی (یان زیندانه کانی هو له ندا، سیسته می نابروو پی به خشینه وه و سه ره له نو ی په روه رده کردنه وه ی کومه لایه تی و تاکه که سی تاییه تیان پیک هینابوو که له سه ر بنه مای نیلزاماتی نابووری دامه زرابوو، به نا و بانگترین ده زگا له م نیوه دا مازون دو فورس بوو که که وتیوه گینت-ه وه. له ویدا تاوانبار (گوناهاکار) و به ره لاکانیان کو ده کرانه وه و ناچار یان ده کردن کاریکه ن. نه م کاره بووه هو ی که مپونه وه ی ترس و نهو واهیمه ی که له نیو خه لکی هو له ندا باو بوو سه باره ت به بلاو بوونه وه و ته شه نه سه ندنی تاوان و خبیانه ت، به لام نیلزاماتی سیاسی - کومه لایه تی له گه ل نیلزاماتی نابووریدا ناووته کرابوو. راگرتن و ناگادار بوون له زیندانییه کان بودجه یه کی زوری ده ویست؛ هه ربویه ده بووایه زیندانییه کان ناچار بکرین کاریکه ن بۆ نه وه ی خه رجی چاکسازى و په روه رده ی خویان بدن. نه م کاره نه ک هه ر له کورت خایه ندا ده بووه هو ی ده ست پیوه گرتن (اسراف نه کردن)، به لکو له هه ناوی نه م زینداناندا و له درپژخایه ندا کریتیکی نو ی به دیارده که وتن که یارمه تی به هره مه ندی و خوشگوزهرانیی کومه لگایان ده کرد. گه نجه سه ره ږو و سه ره رای نه مه، له بهرانبه ر نه وکاره ی که له زینداندا نه نجامیان ددها کریتیان وه رده گرت، چونکه له کومه لگای پروتستانتی هو له ندا، ده بووایه له بهرانبه ر هه موو جوړه کاریکدا کرې بدریت، به م جوړه له م ده زگا چاکسازیه دا لایه نه نابووری، نه خلاقى، تاکه که سی و کومه لایه تییه کان زور به خو شی و به باشی له گه ل یه کتر ناووته بوون. له گه ل نه وه شدا له و سه رده مه دا نه م نمونه یه له پانتاییه کی به رته سکدا به کاره پینرا، چونکه به دکومانى ریفورم خوازه مرؤقدوسته فه ره نسسییه کان سه باره ت به ده سه به سه رکردنی به م جوړه قازانجی نه م نمونه هو له ندییه ی ده خسته ژیر ریکیفی خو یه وه.

ریفورم خوازه نینگلیزه کان نمونه هو له ندییه که یان

به شپوه په کی گشتی، له پهنای گرنګیدان به نیلزاماتی تاییهت به چاکسازیی نابوری و نه خلایقی، په گزه سهره کیبه کانی هم جوړه نوییه ی سزادانیان پیکده هیتنا.

سهره لندان و په سندرګردنی خیرای ده سبه سهرکردن وه کو هه نګاو پکی ریگه لینگر، به شپوه ی شکل ی سهره کی سزادان دیارده په کی بهرچاوه نه ک له بهرته وه ی که هم جوړه سزادانه هندی له و پرنسیپانه ی له خوگر تیبو که جیگای مه به سستی ریفورم خوازه کانی سهرده می رو شنگه ری بو، به لکو بهرله وه ی به پیشیلکاری گه لیک پرنسیپی دیکه له قه لهم ددرا. ده توانین نه و حاله تانه ی له بواره دا بو به اوردکردن ده شین بهم جوړه کورت بکه ینه وه: نیدی تامانجی سزادان نمایش کردنی بابهت له شوپنه گشتیبه کان یان فیترکردنی خالی نه خلایقی نه بو، به لکو مه به سست نه وه بو که له ریگای به کارهیتانی وردی ته کنیکه نیداریبه کانی مه عریفه و ده سلات، گورانکاری رفتهاری هم له جه سته و هم له روچی تاوانباردا پیکهیتریت. سزادان کاتی سهرکه وتنی به ده سست دینا که «جه سته ی ملکه چ و لاره ملی» دروست کردبا. لیره شدا سزا له سهر رووی جه سته وینه ده کرا، به لام تامانجه که ی تیکشکاندن، لهت لهت کردن و به زاندنی نه بو، به لکو ده بوایه جه سته ی مروث په روه رده بکریت و رابهیتریت و سهره رشتی بکریت، پیکهیتانی ده زگایه کی نوی بو چاوه دیری و تیروانین پیویست بو بو نه وه ی بهرنامه ی پیاده کردنی دیسیپلین بهم جوړه جیبه جی بکات. هم جوړه ده زگایه ده بوایه ده زگایه کی چاودیری و تیروانینی کامل، به رده وام و لی هاتو بیت. له کاتیکدا ریورهمی نه شکه نجه و دانپیدانان و هروه ها چالاکی له ناوهنده ته ندیبی و ته میبه کانی جیگه ی مه به سستی ریفورم خوازه کان له شوپنه گشتیبه کان و له بهرچاوی خه لکه وه نه نجام ددرا، هم جوړه تازه یه ی سزادان پیویستی به نهیتنیکاری هه بو. هروه ها هم جوړه نوییه پیویستی به سهره خویبه کی فراوان له کارو کرده وه کانی و دوورکه وتنه وه له فاکتوره نه زیهت دهر و تیکده رکان، هه بو. «قبول کردن ی لپرسراویتی بو جه سته و بو کاترمیره کانی روژی تاکی مه حکوم: ریکخستنی جموجوول و رفتهاره کان به هو ی ده زگای توتوریته و مه عریفه وه، نه شته رگه ری ری کوییک و به رده وامی مه حکومه کان له پینا و په روه رده کردنه وه یان، پیاده کردنی هم ده سلاته به شپوه یه کی سهره خو و جیا له په یکه ری کومه لگا و ده سلاتی دادوه ری به مانا ریکه که ی (له م شپوه سزادانه دا زهرووریه)» (پیشوو، ل ۱۳۰) ❖

ده سترکاری و هه موارکرد؛ هه و و تیکوشانی نه وان سهره نجام بووه هو ی سهره لدان ی هندی پرنسیپ له زه مینه ی چاکسازیی کاروباری زبندانه کان که بلاکستون و هوارد له سالی (۱۷۷۹) خستیانه روو. نه وان پرسی گرنګی گوشه گیر کردن و نینفیرادیشیان به نه نجامی کار له نمونه هو له ندیبه که وه زیاد کرد. تاکی زبندانی «له قوولایی ویزدانی خویدا، ده نگی چاکه» ده دوزیته وه؛ «کاری تاکه که سی (انفرادی) جگه له وه ی ده بیته هو ی فیترکردنی شاره زایی، ده بیته هو ی نه زمونویکیش له گورانکاری روچی؛ هم جوړه کاره نه ک هه کومه لیک هوگری و بهرزه ونیدی تاییهت به مروث وه کو بوونه وه ریکی نابوری ریک ده خات، به لکو ویرای هم هه لومه رچی مروث وه کو کاربه سستی نه خلایقی سهرله نوی ریکوییک ده کاته وه» (پیشوو، ل ۱۲۳). لانی که م، تامانجی پیاده کردنی هم ته کنیکه له هه لومه رجه مه کانیه دا، به پله ی یکه م «زهینی» نه بو، به لکو مه به سست نه وه بو که زبندانی بخه ینه هه لومه رچی که وه که بو خو ی بتوانیت چاکسازیه و بهرچا و گیراوه کان به سهر رفتهارو کرده وه کانی خویدا پیاده بکات.

له و نمونه ی که کویره کان له زبندانی والنوت ستریت - ی فیلا دیلقیا له سالی (۱۷۹۰) دا دروستیان کرد، گرنګترین ده سکه وتی هه ر دوو سیسته می هو له ندی و نینګلیزی له نیو ده زگایه کی به کپارچه دا لیک به ستر.

نیجاییاتی نابوریش له م سیسته مه دا له نارادابوو؛ خه رچی زبندان له نمونه ی فیلا دیلقیا دا له ریگه ی کاری زبندانیه کانه وه ده سته بهر ده کرا. هه موو تاکیکی زبندانی زور به وردی ده که ویته ژیر سهره رشتی و چاودیریبه وه، کاترمیره کانی روژی زبندانی به لیها توتورین شپوه ی مومکین ریکده خرا و به سهر به شی به سوود دا دابهش ده کرا.

نیجاییاتی نه خلایقی له گور ی بو؛ هه موو زبندانیه ک له رووی روچانیبه وه رینمای و هیدایهت ده کرا، سهره رای همه کویکره کان هندی رده ندی تازه شیان بهم سیسته مه وه زیاد کرد. نیستا سزای تاوان به شپوه یه کی نهیتنی و نائاشکراو له پشت دیواره کانی زبندانده نجام ددرا. جه ماوه ری خه لک مافی سزادانی تاوانه کانیان ده سپارده ده ست گونجاو ترین کاربه ده سته کان. هم کاربه ده ستانه نه ک هه مافی هه رمافی نه وه یان هه بو له پانتایی گورینی تاکی سهره رو و سهری پیچیکار بو بوونه وه ریکی نه رکناس کاربه کن، به لکو مافی نه وه یان هه بو خو له په روه رده کردنه وه ی ته و او سهرانسه ری هه موو روخساری ژبانی تاکی زبندانیشدا، هه لبقورتین. په مزی هم کاره کوکرده وه ی زانیاری و بینینی وردو دوسیبه (دوسی) ی ته و او و پولین کردنیان بوو به و په ری ورده کاریبه وه. دواندن و لپچینه وه له هه مبه ر هه لومه رچی روودانی تاوانه که، رفتهاری تاوانبارو به روه پییش چوونی له کاتی تاوانباری ده سبه سهریدا، ویرای وده سته هیتانی ناسینی زیتر سهارهت به تاوانبارو (مجرمیبهت)